

De aanbevelende rassenlijst voor Engels raaigras heeft met de drogestofopbrengst van de tweede snede een nieuw kenmerk. In samenwerking met branchevereniging Plantum beschrijft Veeteelt de achtergrond.

BARENBRUG

DLF
SEEDS & SCIENCE

Breeding your profit

Aanzienlijke spreiding in opbrengst bij tweede snede tussen Engels-raaigrasrassen

Update rassenlijst Engels raaigras

De aanbevelende rassenlijst voor Engels raaigras heeft dit jaar een nieuwe lay-out. Het vertrouwde kenmerk 'gewogen gemiddelde maaien-beweiding' is verdwenen. Toegevoegd is de nieuwe kolom 'drogestofopbrengst van de tweede snede'. Met deze wijziging sluit de lijst weer aan bij de graspraktijk anno 2017.

Veehouders denken bewuster na over de bestemming van grasland en dit heeft consequenties voor de mengsels die ze zaaien', constateert Jos Deckers als vertegenwoordiger van Plantum, de branchevereniging van de leveranciers van plantaardig uitgangsmateriaal. 'We merken dat veehouders die de keuze voor beweiding hebben gemaakt, daar maximaal rendement uit willen halen. Bij nieuw inzaaien of doorzaaien van percelen kiezen ze vaak rassen die op beweidingsproefvelden hoge opbrengsten laten zien', legt hij uit. Aan de andere kant ziet Deckers dat de vraag groeit naar mengsels van rassen die juist in maaiproeven maximaal produceren.

Vaste weging achterhaald

Tot vorig jaar vermeldde de aanbevelende rassenlijst voor Engels raaigras de kolom 'gewogen gemiddelde maaien-beweiding'. 'Dit kenmerk werd berekend door volgens een vaste wegingsformule de opbrengsten op beweidings- en maaiproefvelden te middelen', legt Jan Rinze van der Schoot uit. De medewerker van Wageningen Plant Research is verantwoordelijk voor het praktijkonderzoek dat ten grondslag ligt aan de cijfers op de rassenlijst. 'Werken met een vaste weging past niet meer in deze tijd en daarmee had dit kenmerk zijn waarde verloren', verwoordt Deckers de breedgedragen mening binnen Plantum. 'Veehouders maken anno 2017 hun eigen wegenen.'

De plaats van het verdwenen kenmerk is ingenomen door de kolom 'drogestofopbrengst van de tweede snede'. De spreiding

tussen rassen voor deze eigenschap blijkt aanzienlijk. Dit heeft deels te maken met het feit dat proefvelden allemaal tegelijk worden gemaaid. Een ras met een zware eerste snede zal meer hergroei vertraging ondervinden, wat nadelig is voor de opbrengst van de tweede snede en dat wordt zichtbaar bij het nieuwe kenmerk. 'Rassen volgen een verschillend groeiritme', legt Van der Schoot uit. 'Het ene ras ontwikkelt zich in het voorjaar vroeger dan het andere. Maar dat hoeft nog niet te betekenen dat het ras uiteindelijk ook een hogere opbrengst haalt', aldus de onderzoeker. Opvallend is bijvoorbeeld dat tetraploïde rassen relatief veel opbrengen in de eerste snede, maar uiteindelijk gemiddeld niet productiever zijn dan diploïde rassen.

Meer structuur in tweede snede

'De eerste en tweede snede zijn voor veehouders natuurlijk veruit de belangrijkste sneden, zowel voor wat betreft opbrengst als kwaliteit. Maar ze zijn wel verschillend van samenstelling', motiveert Deckers de beslissing om het nieuwe kenmerk op te nemen op de lijst. In het algemeen is de eerste snede eiwit- en energierijker dan de tweede. Maar de tweede heeft meer structuur. 'Door van rassen beide kenmerken te vermelden krijgen veehouders nieuwe informatie om te sturen op de kwaliteit van de graskuil die ze oogsten', stelt de vertegenwoordiger van de graszaadleveranciers. 'En daarmee krijgen ze meer mogelijkheden om balans aan te brengen in het ruwvoeraandeel in het rantsoen voor hun koeien.' |

